

[Steffensen]

Da det stadig er sådan, at vores ordfører, hr. Chr. Christensen, ikke kan være til stede her, fordi han er til et andet møde i huset, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Allerede under forespørgselsdebatten her i salen den 18. maj i år om de uddannelsessøgendes økonomiske forhold bebudede kristeligt folkeparti, at man ville udarbejde et forslag til folketingsbeslutning om uddannelsesstøtte. For at få gang i den debat afleverede vi et beslutningsforslag, inden tinget tog på sommerferie, og det er dette forslag, vi nu har genfremsat.

Årsagen til fremsættelsen af beslutningsforslaget er som skrevet i bemærkningerne, at vi er af den opfattelse, at systemet med bank- og sparekasselån har udviklet sig på en sådan måde, at den økonomiske situation for mange uddannelsessøgende fremover bliver uholdbar. Vort meget høje renteniveau bevirker, at ikke mindst de unge, der engagerer sig i ret langvarige uddannelser, ved uddannelsens afslutning sidder i gæld, der forekommer næsten bundløs – jeg kan her henvise til forslagens generelle bemærkninger – og derfor finder kristeligt folkeparti det nødvendigt med dybtgående ændringer af reglerne om uddannelsesstøtten.

Støtten må ydes som lån, der er rente- og afdragsfri i studietiden og lavtforrentede efter studiets ophør. Det kan være på et niveau, der svarer til den til enhver tid gældende diskonto; en sådan ordning forudsætter statslån som foreslået af os.

Før i tiden var det vel muligt og også i nogle tilfælde praktiseret, at forældre betalte deres børns uddannelse eller dele deraf, men den almindelige økonomiske udvikling og især beskatningsreglerne har frataget de fleste forældre denne mulighed, så den studerende bliver henvist til selv at bære ansvaret for at fremskaffe de nødvendige midler til uddannelsen og ansvaret for at få studiegælden tilbagebetalt.

Det er derfor, vi synes, at mange unge groft diskrimineres ved at blive afskåret fra at få hjælp i studietiden i lighed med andre, blot fordi deres forældre har en almindelig, god indtægt og eventuelt en død formue i jord eller fast ejendom.

Tilbagebetaling af lånene skal efter vor opfattelse begynde et år efter uddannelsens afslutning. De unge kan da have en rimelig

tid til at etablere sig og stifte hjem, hvis de ikke allerede har gjort det.

Tilbagebetalingsperiodens længde bør afhænge af støttemodtagernes indtægt, sådan at støttemodtagere med lav indtægt indrømmes en langsommere tilbagebetaling end støttemodtagere med høj indtægt. Dette kunne f. eks. opnås ved at fastsætte den minimale tilbagebetaling til en bestemt brøkdel af indtægten.

Uddannelsesstøtten må have en rimelig størrelse. Som nævnt i bemærkningerne får unge 19–24-årige, der er gået ind i en håndværker- eller anden praktisk uddannelse, ca. 66.000 kr. årligt, og pensionister får ca. 36.000 kr. årligt. De studerende har jo brug for et beløb, der kan dække deres udgifter, og vi mener, det kan være et sted mellem disse to beløb, altså omkring 40.000 kr.

Tidspunktet for forslagens gennemførelse vil være afhængigt af de økonomiske forhold, men vi må have en grundig drøftelse af, hvad vi skal gøre, og derefter må vi afpasse løsningen efter de økonomiske muligheder, og dér kan det blive nødvendigt med en prioritering.

Derefter skal jeg henvende mig ganske kort til ordførerne og til ministeren. Vi vil ikke anfægte ministerens tal. Vi er fuldstændig klar over, at det er nødvendigt, at der sker en anden prioritering end den nuværende, og at det også bliver dyrere, men at det just er en prioritering. Vi finder det i hvert fald meget nødvendigt, at vi får taget fat på problemerne på en sådan måde, at vi altså som det primære får en rimelig støtte tilvejebragt for de studerende, og – som noget, der er lige så vigtigt – at denne støtte er uafhængig af forældrenes økonomiske forhold.

Men i øvrigt er der grund til at påskønne, at ministeren selv vil komme med et udspil i dette folketingsår. Når vi har set det, kan vi prøve at få vore synspunkter arbejdet ind i forslaget.

I øvrigt vil jeg gerne takke de forskellige ordførere for deres indlæg. Jeg synes nok, det fremgik meget tydeligt af indlæggene, at alle er klar over, at der må ske noget på området. Uanset om man har den ene eller den anden opfattelse af de forslag, der foreligger her, var der ingen tvivl om, at alle ordførerne var enige om, at der var grund til at tage problemet op til ny overvejelse og stillingtagen. Det gjaldt sådan set alle. Der var nogle